

זמירות למוצאי שבת

המבדיל בין קדש לחול. חמאתינו ימחול. ורענו וכספנו ירבה כחול.
 ובפוכבים בלילה: יום פנה כצל חומר. אקרא לאל עלי גומר. אמר
 שומר אחא בקר וגם לילה: צדקתך בחר חבור. על חטאי עבור
 תעבור. כיום אתמול כי יעבור. ואשמורה בלילה: חלפה עונות
 סנחתי. מי יתן מנוחתי. יגעתי באנחתי. אשחה בכל לילה: קולי
 בל יונטל. פתח לי שער המנמל. שראשי נמלא טל. קנצותי רסיסי
 לילה: העתר נורא ואיום. אשוע חנה פדיוס. בנשף בערב יום.
 באישון לילה: קראתיה זה הושיעני. אורח חיים תודיעני. מרלה
 תבצעני. מיום ועד לילה: מהר מנוף מעשי. פן יאמרו מכעיס.
 איה אלהי עשי. נתן זמירות בלילה: נחנו בדרך בחמר. סלח נא על
 קל וחמר. יום ליום יביע אמר. ולילה ללילה: המבדיל

במוצאי יום מנוחה. המציא לעמך רוחה. שלח תשבי לגאנחה.
 ונס יגון ואנחה: יאתה לך צורי. לקבץ עמו מפוזרי. מיד גוי אכזרי.
 אשר כרה לי שוקה: עת דודים תעורר אל. למלט עם אשר שואל.
 ראות טובה בבוא גואל. לשה פזורה נדחה: קרא ישע לעם נדברה.
 אל דגול מרבקה. יהי השבוע הבא. לישועה ולרוחה: בת ציון
 השכולה. אשר היא היום געולה. מהרה תהיה בעולה. באם הבגים
 שמחה: מעינות אזי יזבון ופדויי יי עוד ישובון. ומי ישע ישאבון.
 והצרה נשפחה: גחה עמך באב רחמן. יצפצפו עם לא אלמן. דבר
 יי אשר נאמן. בהקימה הבטחה: וידידים פליטי חרץ. נגינתם יפצחו
 במרץ. בלי צוקה ובלי פרץ. אין יוצאת ואין צוקה: יהי החדש הזה.
 פנבואת אבי חנה. וישמע בבית זה. קול ששון וקול שמחה: חזק
 ימלא משאלותינו. אמיץ יעשה בקשתנו. והוא ישלח במעשה ידינו.
 ברכה והצלחה: במוצאי יום גילה. שמך נורא עלילה. שלח תשבי
 לעם סגלה. רוח ששון ורחמה: קול צהלה ורנה. שפתינו אז תרננה.
 אנא יי הושיעה נא. אנא יי הצליחה נא:

חדש ששוני אל נא והביא. את אליהו הנביא: אמן וחזק רפיון
 ידי. ברוך מלאכתך וכל מעבדי. גואלי זכור עניי ומרודי. בברכה הטוב

דענען יהי רצון זמגט ממין סמך דער ברכה זיבער דען לולב.

יהי רצון מלפניה יי אלהי ואלהי אבותי בפר
עץ הדר וכפות תמרים וענף עץ עבות וערבי
נחל אותיות שמך המיוחד תקרב אחד אל אחד
והיו לאחדים בידי. ולידע איך שמך נקרא עלי
וייראו מגשת אלי. ובנענועי אותם תשפיע שפע
ברכות מדעת עליון קנוה אפריון למכון בית
אלהינו. ותהא חשובה לפניה מצות ארבעה
מינים באלו קימתיך בכר פרטותיה ושרשיה
ותריג מצות התלויות בה. כי כוננתי ליחדא
שמך דקודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו
ורחימא ליחד שם יי ביהודא שלים בשם
בר ישראל אמן: ברוך יי לעולם אמן ואמן:

דען לולב כיוצא ממין דין רעכטע המכר חונד זמגט דענען ברכה
חונד גלייך נמך דער ברכה כיוצא ממין דען אחרוג מין דין זינקע המכר.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו על נטילת לולב:

מן ערשטען טמך סכות, זמגט ממין שהחיינו, ווען מבער דער ערשטע
טמך סכות מן שבת זיגט זמגט ממין שהחיינו מן לוויטען טמך.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

וּמִירוֹת לְמוֹצָאֵי שַׁבָּת

אָמַר וַיִּקָּם לָךְ וְעַל דְּרָכֶיךָ נָגַהּ אֹרֶךְ: וְכָל הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל עַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל עֲצָה שְׂאִינָה טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה שְׂאִינָה טוֹבָה. תּוֹפֵר עֲצָתוֹ כְּדָבָר
שֶׁנֶּאֱמַר יְיָ הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנִּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: וְנֶאֱמַר עֲצוּ עֲצָה
וְחָפֵר דִּבְרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עֲמָנוּ אֵל: וּפָתַח לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵב
הַרְחֵמִים אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת בְּזֶה הַשָּׁבוּעַ וּבְכָל שָׁבוּעַ. שְׁעָרֵי אֹרֶחַ. שְׁעָרֵי
אֶרֶץ יָמִים וְשָׁנִים. שְׁעָרֵי אֲרִיכַת אַפִּים. שְׁעָרֵי בִרְכָה. שְׁעָרֵי בִינָה.
שְׁעָרֵי גִילָה. שְׁעָרֵי גְדוּלָה. שְׁעָרֵי גְאוּלָּה. שְׁעָרֵי גְבוּרָה. שְׁעָרֵי דִיצָה.
שְׁעָרֵי דַעַה. שְׁעָרֵי הוֹד. שְׁעָרֵי הֶדֶר. שְׁעָרֵי הַצְלָחָה. שְׁעָרֵי הַתְּקוּחָה.
שְׁעָרֵי וַעַד טוֹב. שְׁעָרֵי זְרִיזוֹת. שְׁעָרֵי זְמִירָה. שְׁעָרֵי זְכוּת. שְׁעָרֵי זִיו.
שְׁעָרֵי זוּהַר תּוֹרָה. שְׁעָרֵי זוּהַר חֻקָּמָה. שְׁעָרֵי זוּהַר בִּינָה. שְׁעָרֵי זוּהַר
דַּעַת. שְׁעָרֵי חֲדוּהַ. שְׁעָרֵי חֲמֻלָּה. שְׁעָרֵי חֵן וְחֶסֶד. שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים.
שְׁעָרֵי חֻקָּמָה. שְׁעָרֵי טוֹבָה. שְׁעָרֵי טוֹהַר. שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה. שְׁעָרֵי יֶשֶׁר.
שְׁעָרֵי כִפְּרָה. שְׁעָרֵי כִלְכִּלָּה. שְׁעָרֵי כְבוֹד. שְׁעָרֵי לְמוֹד. שְׁעָרֵי מִזוֹן.
שְׁעָרֵי מְנוּחָה. שְׁעָרֵי מַחֲלִיטוֹת. שְׁעָרֵי מַדַּע. שְׁעָרֵי נְחֻמָּה. שְׁעָרֵי נְקִיּוֹת.
שְׁעָרֵי סְלִיחָה. שְׁעָרֵי סִיעָתָא דְּלִיבָא. שְׁעָרֵי עֲזָרָה. שְׁעָרֵי עֲדוּת. שְׁעָרֵי
פְּרֻגְסָה טוֹבָה. שְׁעָרֵי צְדָקָה. שְׁעָרֵי צְהִלָּה. שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה. שְׁעָרֵי
קוֹמָמִיּוֹת. שְׁעָרֵי רַחֲמִים. שְׁעָרֵי רַצוֹן. שְׁעָרֵי רַפּוּאָה. שְׁלָמָה. שְׁעָרֵי
שְׁלוֹם. שְׁעָרֵי שְׂמֻחָה. שְׁעָרֵי שְׂמוּעוֹת טוֹבוֹת. שְׁעָרֵי שְׁלוֹהַ. שְׁעָרֵי תּוֹרָה.
שְׁעָרֵי תַפְלָה. שְׁעָרֵי תְשׁוּבָה. שְׁעָרֵי תְשׁוּעָה. כְּדִכְתִּיב וְתִשְׁוַעַת צְדִיקִים
מִי מַעֲוִים בַּעַת צָרָה וַיַּעֲזֹרם יְיָ וַיַּפְלִטֵם וַיַּפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי
חָסוּ בוֹ: וְנֶאֱמַר חֲשׂוּ יְיָ אֵת זְרוֹעַ קִדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָל הַגּוֹיִם וְרֹאוּ כָל אֲפָסֵי
אֶרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: וְנֶאֱמַר קוֹל צוֹפִיף גָּשָׂאוֹ קוֹל יַחֲדוֹ יִרְגְּנוּ כִּי
עֵין בָּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוֹב יְיָ צִיּוֹן: וְקִיָּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב מִה
גָּאוֹן עַל הַהָרִים רִגְלֵי מְבַשֵּׁר מְשֻׁמֵּעַ שְׁלוֹם. מְבַשֵּׁר טוֹב מְשֻׁמֵּעַ יְשׁוּעָה
אֹמֵר לְצִיּוֹן מְלֶכֶת אֱלֹהִים: רֹאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִגָּה הַגָּם וְלִירוּשָׁלַיִם. מְבַשֵּׁר
אֶתָּן אָמֵן סֵלָה:

סדר הלל

מן דען ערטטען לוויע טהגען פסח, מן שבועות, סכות, שמיני עצרת וזוג שמחת תורה
זוג נוכח וזוג גחל הלל געזאגט.

מין דער שבעה בייא חיינען אבל וזוג הלל ניכט געזאגט, זאגערן מן זאגט עס לו הויע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לקרוא את ההלל:

קיג הללויה הללו עבדי יי הללו את שם יי:
יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם: ממזרח
שמש עד מבואו מהלל שם יי: רם על כל
גוים יי על השמים כבודו: מי כיי אלהינו
המגביהי לשבת: המשפילי לראות בשמים
ובארץ: מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון:
החשיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו: מושיבי
עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה:

קיד בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם
לעז: היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו:
הים ראה וינס הירדן יסוב לאחור: ההרים
רקדו כאילים גבעות כבני צאן: מהלך הים
כי תנוס הירדן הסב לאחור: ההרים תרקדו
כאילים גבעות כבני צאן: מלפני אדון חולי
ארץ מלפני אלוה יעקב: ההפכי הצור אגם
מים חלמיש למעינו מים:

מן דען זעטלען זעכס טהגען פסח זוג מן ראש חדש וזוג
לא לנו ניכט געזאגט, מן פסחגט זאגליך יי זכרנו מן.

קטו לא לנו יי לא לנו בישלמה הן כבוד על חסדך על
אמתך: למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם: ואלהינו
בשמים

בשמים כל אשר חפץ עשה: עצביהם בסף וזהב מעשה
 ידי אדם: פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו:
 אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון: ידיהם
 ולא ימשון רגליהם ולא יחלכו לא ירגו בגרונם: כמוהם
 יהיו עשיהם כל אשר בוטח בהם: ישראל בטח ביי עזרם
 ומגנם הוא: בית אהרן בטחו ביי עזרם ומגנם הוא:
 יראי יי בטחו ביי עזרם ומגנם הוא:

יי זכרנו יברך יברך ואת בית ישראל יברך ו
 את בית אהרן: יברך יראי יי הקטנים עם
 הגדלים: יסוף יי עליכם עליכם ועל בניכם:
 ברוכים אתם ליי עשה שמים וארץ: השמים
 שמים ליי והארץ נתן לבני אדם: לא המתים
 יהלעו ולא כל ידיו דומת: ואנחנו וברך יה
 מעתה ועד עולם הללויה:

מן רעו לעלמין זעם טמגען סמן פסח מוגד מן ראש חדש וזכר
 אהבה כיכט געזאגט, ומן סתאגט וזגליך מה אשיב מן.

קט אהבתי כי ישמעו יי. את קולי תחנוני: כי הטה אזנו
 לי וביתי אקרא: אפסוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני
 צרה ויגון אמצא: ובשם יי אקרא אנה יי מלטה נפשי:
 חנון יי וצדיק ואלהינו מרחם: שמר פתאום יי דלתי ולי
 יהושיע: שובי נפשי למנוחתי כי יי גמל עליכי: כי חלצת
 נפשי ממוות את עיני מרדמה את רגלי מדחי: אתה לך
 לפני יי בארצות החיים: האמנתי כי אדבר אני עניתי
 מאד: אני אמרתי בקפוי בל האדם כזב:

ה אשיב ליי כל חגמוולוהי עלי: כום
 ישועות אשא ובשם יי אקרא: נדרי ליי אשלם

ע ר ו ב י ח צ ר ו ת

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב. בדיו ערובא יהי שרי לגא. לאפוקי ולעיולי מבית לבית ומחצר לחצר. מפנה לפנה. ומזוית לזוית. מנג לגג. מבתים לחצר מחצר לבתים. כל-מאי וצריך לן בכל-שבתות השנה. וימים טובים: לנו ולכל-בני ישראל הדרים בחצר הזאת:

ע ר ו ב י ת ח ו מ י ן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב: בזה הערוב יהי מתר די לילך ממקום (פל ני) אלפים אמה לכל-רוח:

ס ד ר ה ת פ ל ה ל ר ג ל י ם .

מן יערען ערב יום טוב לו מנחה בעטעט מן אשרי בוחטט טו ביז הללויה, דמן שמונה עשרה בוחטט כא חוזה נחך שמונה עשרה חביגעט מעריב פיר יום טוב בוחטט מב חוזה הערוב ווירד פלגנענדעס שמונה עשרה געבעטעט.

ש מ נ ה ע ש ר ה

פיר מעריב, שחרית חוזה מנחה פלג נסח, שבועות, סכות, שמיני עצרת חוזה שמחת תורה.

חיו מנחה זמגט מן: כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל וקבני בניהם למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם: אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע:

פלג מוסף שמיני עצרת ביז נחך מוסף פלג ערטען טאגע פסח זמגט מן:

משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלל חיים בתוך מתים מתים ברחמים רבים סוף

נוסלים